

Rapsodia poeziei române - partea a IV-a

Florin T. Roman

Te uită cum ninge Decembre!
Din văzduh cumplita iarnă cerne norii de zăpadă!
Ziua ninge, noaptea ninge, dimineața ninge iară,
Se bucur' copiii!
Românescă iarnă veche...
De ce să ai o țară oare,
Un cer să nu ai peste ea?
Și casa ta de ce-ar fi mare,
Pe masă flori de n-ai avea?
Albă iarnă dunăreană...
Patria ne-a fost pământul
Unde ne-au trăit strămoșii:
Acolo este țara mea
Și neamul meu cel românesc.
Iubito, poate vine mama,
Să lași un loc și pentru ea.
De n-ar încapa ea la masă
De ce-ar fi mare patria?
.....
În omăt ca într-un vis
Dorm adânci pustietăți.
Dar năvalnic vuiet vine
De pe drum:
Vin colindatorii, cum veneau odată, leri-i leri,
Viscolul frământă lumea!... Lupii suri ies după pradă
Să colinde-n seara asta minunată, leri-i leri:
O, ce veste minunată,
Din Viflaem ni s-arată!
Potop e-napoi și-nainte.
Dar li-i gura arsă și li-s ochii-n lacrimi, leri-i leri...
Întrebat-am bufnița cu ochiul sferic,
Oarba care vede-n întuneric:
Unde sunt cei care nu mai sunt?
Prea degeaba sânge, prea degeaba patimi, leri-i leri.
Tot e alb pe câmp, pe dealuri, împregiur, în depărtare...
Aici e totul negru și sărac:
Barăcile de lemn în care stăm
Și cerul surd spre care blestemăm!
Mută-i întrebarea ce răsună afară, leri-i leri,
În păduri trăsesc stejarii! E un ger amar, cumplit!
Lupii-și flutură iar goana,
Haita-ntreagă-și linge rana.
Am murit degeaba, ce-ați făcut din țară, leri-i leri,

Țara mea de glorie, țara mea de dor!
Peste tot atârână greu
Teama de sinceritate.
Această boală e o boală gravă,
Această boală e o boală grea.
Tot în frig și-n foame, tot cu mâini întinse, leri-i leri,
Aș înfrupta cu lupii vifornița cumplită
Pe la porți străine ce ne stau închise, leri-i leri.
Fulgii zbor, plutesc în aer ca un roi de fluturi albi.
Ni-i trimite sfântul să ne-ncerce mila, leri-i leri,
Și plouă, și ninge -
Și ninge și plouă.
Prea degeaba sânge, prea degeaba patimi, leri-i leri.
Mereu voi suferi de-o boală grea:
Că nu e totul bine-n țara mea.
Tot românul plânsu-mi-s-a:
Da, câștigul fără muncă, iată singura pornire;
Virtutea? E-o nerozie; Geniul? O nefericire.
Un singur leac îmi trebuiește mie:
Să-i pot vedea pe ceilalți vindecați.
DE-ACEEA, CÂND COBOR LEGAT ÎN FIARE,
ÎMPOVĂRAT DE-OSÂNDA CEA MAI GREU,
CU FRUNTEA-N SLAVĂ STRIG DIN ÎNCHISOARE:
NU-S VINOVAȚ FAȚĂ DE ȚARA MEA!
Aiudule, Aiudule,
Temniță cruntă,
Aiudul, cetatea durerilor surde,
Aiudul, galera destinelor noastre,
Aiud, țințirul anilor mei!
Veniți să-l lovim cu săgeată de foc!
Ștefane, Măria Ta,
Tu la Putna nu mai sta!
Domnul Tudor să trăiască!
Cum nu vii tu, Țepeș, doamne!
Dar iată-l! E vodă, ghiaurul Mihai!
Toți dușmanii or să piară:
Din hotară în hotară -
Îndrăgi-i-ar ciorile
Și spânzurătorile!

.....

S-a dus zăpada albă de pe întinsul țării.
Pentru tot ce respiră-n zori
Viața o invoc!
Lumina e mai caldă și-n inimă pătrunde.
Salutați acest freamăt
Al verbului a fi!
Și mugurii pe creangă se văd îmbobocind.

Mesager al ferestrelor
Zboară gândul meu...
După o iarnă lungă ș-un dor nemărginit
Câte o floare la geam
Să vă aducă-n zori,
Să nu vă fie sufletul greu!
Șuier luna și o răsar și o prefac
Într-o dragoste mare.
Voi să nu vă mâhniți tare
Când mă vor lua și duce departe
Și-mi vor face un fel de înmormantare.
Nu voi sicriu bogat,
Ci-mi împlețiți un pat
Din tinere ramuri
În lutul afanat sau tare.
Asa e jocul, începe cu moarte.
Că vinovat e tot făcutul
Și sfânt, doar nunta, începutul.
În fața dragostei și-a morții
Noi toți redevenim copii!
Hai nani, nani,
Lumina mami...
„Pe cine-ngropi, părinte, azi ?”
„Pe-un om de omenie!...”
.....

TESTAMENT:

Pentru sângele neamului tău curs prin șanțuri,
Pentru cântecul tău, ținut în piroane,
Pentru lacrima soarelui tău pus în lanțuri,
Ridică-te, Gheorghe, ridică-te, Ioane!
Purcede drept și biruie-n furtună!
Tot ce e românesc nu pierie
Și nici nu va pieri!
Și-apoi (...),
când fi-va liniște și pace peste țară,
Bucurați-vă de viață!
Și prea grăbiți, nu uitați legile dragostei,
Ce dau valoare oricărui vis!
.....

Știind că și Lazăr a-nviat,
Voi să nu vă mâhniți, s-așteptați...

.....
.....
.....

Christos au înviat din morți,
Cu cetele sfinte,

Cu moartea pre moarte călcând-o.
Lumina ducând-o
Celor din morminte!

*ÎI ROG SĂ MĂ IERTE PENTRU PLAGIAT (și pentru unele schimbări ale semnelor de punctuație), ÎN ORDINEA VERSURILOR, PE URMĂTORII POETI: Bacovia, Alecsandri, Alecsandri, Eminescu, V.Voiculescu, Grigore Vieru x 4, V. Voiculescu, Coșbuc, Coșbuc, Ioan Nenițescu, Ioan Nenițescu, Grigore Vieru x 4,....., V. Voiculescu, V. Voiculescu, Coșbuc, Coșbuc, Radu Gyr, Alecsandri, Radu Gyr, Cântec de iarnă-anonim, Cântec de iarnă-anonim, Bacovia, Radu Gyr, Nichifor Crainic, Nichifor Crainic, Nichifor Crainic, Radu Gyr, Alecsandri, Andrei Ciurunga, Andrei Ciurunga, Andrei Ciurunga, Radu Gyr, Alecsandri, Nicu Vladimir, Nicu Vladimir, Radu Gyr, Eminescu, Dorin Liviu Zaharia, Dorin Liviu Zaharia, Adrian Păunescu, Adrian Păunescu, Radu Gyr, V.Voiculescu, Radu Gyr, Alecsandri, Radu Gyr, Bacovia, Bacovia, Radu Gyr, Adrian Păunescu, Adrian Păunescu, Eminescu, Eminescu, Eminescu, Adrian Păunescu, Adrian Păunescu, ANDREI CIURUNGA x 4, Radu Gyr, Radu Gyr, Viorel Gheorghită, Aurel Pastramagiu, Vasile Blănar, Ștefan Augustin Doinaș, Eminescu, Eminescu, Coșbuc, Eminescu, Coșbuc, Eminescu x 4,, Alecsandri, Dan Verona, Dan Verona, Alecsandri, Dan Verona, Dan Verona, Alecsandri, Dan Verona, Dan Verona, Dan Verona, Nichita Stănescu, Nichita Stănescu, Arghezi, Arghezi, Arghezi, Eminescu, Eminescu, Eminescu, Arghezi, Arghezi, Ion Barbu, Ion Barbu, Păunescu, Păunescu, Elena Farago, Elena Farago, Goga, Goga,....., ARGHEZI, Radu Gyr x 4, Arghezi, Jean Moscopol, Jean Moscopol, Ioan Alexandru, Ioan Alexandru, Tudor Gheorghe, Dan Verona, Dan Verona,, Arghezi, Arghezi,,,, Eminescu, Eminescu, Eminescu, Eminescu și iar Eminescu!